

SUB OCROTIREA LUI DUMNEZEU

- *Duminica după Nașterea Domnului, Fuga în Egipt* -

Regele Iudeii, Irod cel Mare, vasal al Romei, și-a ocupat tronul prin uzurpare și crimă, iar principala sa grijă de-a lungul celor 33 de ani de domnie, a fost aceea de a nu și-l pierde. Bântuit de bănuiele, nu a ezitat să-și ucidă trei din cei zece fii ai săi. Auzind de la magi că Pruncul care S-a născut este de viță împărătească, a căutat să îl omoare, de aici și anunțarea pericolului de către îngerul Domnului Dreptului Iosif. Cele trei daruri ale magilor simbolizează: aurul-regalitatea, tămăduirea-dumnezeirea, smirna-suferința prin Sfintele Patimi. Obsesia lui Irod că cineva îi râvnea tronul, l-a împins la crime abominabile inclusiv în propria sa familie: soția Mariamne, cumnați, și chiar unii dintre propriii lui copii: Alexandru, Aristobul, Antipater, ultimul fiind ucis, din porunca lui Irod, cu numai câteva zile înainte de crunta lui moarte. Durerea uciderii celor 14.000 de prunci nevinovați este asemănată cu durerea deportării în robie a unui întreg popor în robia babilonică (586 î.Hr.). Localitatea Rama, situată în apropiere de Betleem, este localitatea unde se află mormântul Rahelei, strămoașa triburilor Efraim și Manase, deportate în 721 î. Hr., după

căderea Samariei. Rahel, în limba ebraică înseamnă oaie, mioară. Mioara este oaia care are prima fătare. Textul profetic face trimitere la Maica Domnului, cea care a dat naștere doar Mielului lui Dumnezeu, Celui care ridică păcatul lumii (Ioan 1, 29) și prin al cărei suflet a trecut sabie (Luca 2, 35). Maica Domnului, Preasfânta Născătoare de Dumnezeu și Pururea Fecioară

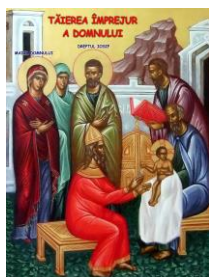
Maria, încredințată omenirii de Însuși Fiul lui Dumnezeu (Ioan 19, 26-27), devine nădejdea noastră în nevoi și suferințe. După moartea lui Irod, îngerul Domnului i se arată din nou în vis lui Iosif, în Egipt, și-i spune să se întoarcă în Țara Sfântă. Iosif face precum i se poruncește și se întorc acasă. Dar auzind că domnește Arhelau în Iudeea, în locul lui Irod, tatăl său, Iosif s-a temut să meargă acolo (Matei 2, 22). Dar Iosif primește din nou sfat în vis spunându-i-se să se întoarcă în Galileea. Iosif, Preasfânta Maică și Pruncul Iisus au venit și au locuit în Nazaret, împlinindu-se astfel o proorocie rostită de mai mulți profeți, și care zice că Nazarinean Se va chema. Totul a fost prevestit și totul intră în ordinea planului mesianic de mântuire a lumii, dar nu predeterminat de Dumnezeu, ci condiționat de atitudinea omului. Fuga din calea primejdiei și punerea speranței în Dumnezeu, ascultarea într-o răbdare și buna viețuire plină de iubire a Sfintei Familii, ne arată calea pe care și noi să pășim cu încredere. Se cuvine să credem că iubirea lui Dumnezeu întrupată în Betleem, preface lacrimile în mărgăritare cerești și iadul suferinței în paradis veșnic. Amin.

GÂNDURI DE SFÂRȘIT DE AN

Iată-ne ajunși și la sfârșitul anului 2025. Privind în urmă, parcă nici nu ne mai amintim cât de repede au trecut anii ceilalți, dar gândindu-ne la cel prezent, pare că s-a sfârșit înainte să ne dăm bine seama că a început. Ce putem constata, rezumând, este că doar primii ani ai vieții noastre mai păstrează amintiri concrete și pe care le putem situa destul de precis în cronologia vieții de până acum. Dacă, pentru cele dinafară, îmbătrânirea și uitarea sunt firești, pentru cele dinlăuntru, acordarea la ritmul și la felul de a petrece al lumii acesteia sunt pustiitoare și ofilitoare de suflet. A se lăsa dus de valul vieții și al timpului, cum și unde vor ele, unde bate vântul, înseamnă a nu mai avea un scop în viață. Și riscul cel mare care ne paște, și aceasta se vede mai ales la cei tineri, este să ne pierdem sau să nu mai avem un scop în viața pe care o petrecem pe pământ. La unii dintre contemporanii noștri, viața se și reduce doar la ce se întâmplă aici și acum. De aceea se ajunge atât de des la posomorare și la descurajare și, din acestea, se cade în depresie. Depresia, în acest context, nu este altceva decât simțământul firesc, adevărat și lucid al sufletului care poartă amprenta Celui Care l-a creat după chipul Său și l-a chemat la asemănarea cu El. Viața pe care o trăim și care se profilează în viitor, nu este cea firească și adevărată, precum și perspectiva și finalitatea pe care lumea aceasta le propun, nu sunt cele firești și adevărate. Starea de dezamăgire ce cuprinde sufletul care ajunge la această amară constatare, este orientată către perspectiva care îi corespunde ființial, spre Cel Care i-a sădit în suflet, prin facere, gustul adevărului și al fericirii, întru asemănarea cu El. Dar cum se întâmplă când se trezește omul dintr-un coșmar teribil care-l chinuia cu o veste înfricoșată și constată cu ușurare că de fapt nu era decât un coșmar, așa se preface starea de dezamăgire într-o mângâietoare bucurie și încurajare. Fiecare zi dăruită nouă de Dumnezeu și fiecare moment de cotitură din viața noastră, constituie un binecuvântat prilej de trezire din coșmarul unei vieți fără perspectivă și fără sens și de reaşezare a acesteia pe temelia pusă ei de Însuși Creatorul-Dumnezeu. Este un prilej de reorientare a vieții în perspectiva cea veșnică a unei fericiri care să nu mai depindă de mincinosul criteriu al lui „a avea”. Viața adevărată își trage seva și sensul din ceea ce Dumnezeu făcut Om - Iisus Hristos - ne-a revelat ca fiind vrednic de dorit și de iubit. Dacă, pentru hrana trupului, este firesc să se poarte grijă de pâinea cea de toate zilele, Domnul ne învață că nu numai cu pâine va trăi omul, ci cu tot Cuvântul care iese din gura lui Dumnezeu. Dumnezeu nu disprețuiește faptul de a dori să avem cele necesare vieții, doar că ne dă chiar El soluția pentru a le dobândi, zicând: „Căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui și toate acestea se vor adăuga vouă” (Matei 6, 33). Aceasta este calea fericirii și a împlinirii adevărate! Slavă lui Dumnezeu pentru toate! Amin.

ANUL NOU ȘI ÎNCEPUTUL MÂNTUIRII

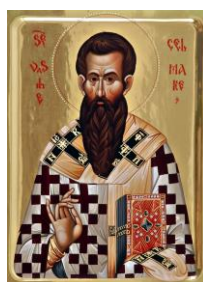
Dumnezeu Cel Veșnic și Bun, izvorul vieții, al bucuriei și al fericirii ne dăruiește ani mulți și buni, cu sănătate și fericire. Din acest motiv, trecerea dintre ani trebuie întâmpinată mai întâi, cu rugăciune, căci înțelepciunea poporului român spune: „Totdeauna lucrul tău să-l începi cu Dumnezeu”. Fiecare an este „*anul mântuirii*”, fiecare lună, fiecare săptămână, fiecare zi, fiecare ceas, fiecare clipă este timp favorabil pentru mântuire. De aceea, Biserica ne îndeamnă să privim cu încredere și speranță, dar și cu responsabilitate și gravitate, fiecare clipă a vieții prezente, prețuind-o ca fiind timp favorabil iertării păcatelor, timp al ridicării, timp al sfințirii vieții, timp al înmulțirii darurilor primite de la Dumnezeu, timp al pregătirii pentru a dobândi viața veșnică. Planul dumnezeiesc al

mântuirii oamenilor se desfășoară în timp, timpul Bisericii este o continuă înnoire în Duhul Sfânt, a lucrării mântuitoare a Domnului Iisus nostru Hristos. Evenimentele unice și irepetabile ale Întrupării, Nașterii, Răstignirii și Învierii Domnului Iisus Hristos au avut loc în momente precise ale istoriei mântuirii, „*în vremea aceea*”. Însă, întrucât

„*Iisus Hristos, ieri azi și în veci, este același*” (Evrei 13, 8), El Se face prezent și oferă timp de mântuire tuturor generațiilor până la sfârșitul veacurilor: „*Iată, Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacurilor*” (Matei 28, 20). În acest sens, pentru Ortodoxie, în fiecare an, „*Hristos Se naște*”, nu doar: „*S-a născut!*” De aceea, credincioșii trăiesc duhovnicește sărbătoarea ca pe un fapt prezent al întâlnirii lor cu Iisus Hristos Cel veșnic viu. Timpul mântuirii se prezintă sub mai multe aspecte. El este timpul pocăinței, timpul despătimirii, timpul rodirii și al sfințirii omului prin legătura sa permanentă cu Dumnezeu Cel sfânt și veșnic, încheindu-se cu acel „*sfârșit creștinesc*” sau timpul trecerii la viața veșnică din Împărăția Cerurilor. Acolo vor străluci, etern, ostenele duhovnicești ale vieții pământești și se va arăta deplin lumina lor harică primită de la Dumnezeu. Deci, timpul pe care îl avem la dispoziție poate fi timpul căderii sau timpul ridicării. Poate fi timpul rodirii sau timpul risipirii darurilor primite prin naștere ca: sănătate, inteligență, frumusețe. De asemenea, darurile primite la Botez ca daruri ale Duhului Sfânt pot fi înmulțite sau pot fi risipite. Totul depinde de noi, de credința, voința și lucrarea noastră, dacă sfințim timpul prin rugăciune, pocăință și fapte bune sau profanăm și pierdem timpul vieții noastre prin nepăsare, lenevire și amânare. Să ne rugăm Preasfintei Treimi, Maicii Domnului și tuturor sfinților să ne ajute să dobândim bucuria sfințirii timpului vieții noastre pământești, ca timp al mântuirii și al pregustării vieții veșnice din Împărăția Cerurilor. Să ne rugăm Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Împăratul veacurilor, să ne dăruiască tuturor, la trecerea dintre ani și în tot anul, sănătate și mântuire, pace și bucurie, să binecuvânteze familiile și activitățile noastre și să ne îplinească toate dorințele de bine, spre slava Preasfintei Treimi și bucuria sfinților.

Întru mulți și fericți ani cu credință!

PROGRAM LITURGIC

ZIUA	ORA	SLUJBE / ACTIVITĂȚI
Miercuri 31 decembrie	17:00-18:30	Te Deum, rugăciuni de mulțumire <i>Urări de Anul Nou</i>
La mulți ani! 2026		
Joi 1 ianuarie	07:00 - 11:00	Utrenia Sf. Vasile cel Mare Sf. Liturghie a Sf. Vasile cel Mare
Vineri, Sâmbătă 2, 3 ianuarie	15:00 - 19:30	AJUNUL BOBOTEZEI Preotul sfințește casele enoriașilor cu agheasmă mare, vestind Arătarea Domnului
Duminică 4 ianuarie	07:00 - 11:00	Utrenia Duminicii dinainte de Botez Sfânta Liturghie
	12:00 - 16:30	AJUNUL BOBOTEZEI

VIAȚA CA TRECERE SPRE SĂRBĂTOARE

Viața noastră este un ritm. Respirarea, bătaia inimii, ziua și noaptea, starea de trezie și somnul, clipele, anotimpurile, întâlnirile esențiale și distanța dintre ele - sunt expresii ale unor ritmuri de viață doveditoare. Ritmul alungă dezordinea. Sărbătorile, de orice fel ar fi ele, dacă sunt adevărate, ritmează timpul (istoric, comunitar sau personal), constituind concentrări de spiritualitate. Ele sunt semne pe indicatorul timpului. Și nu numai semne, dar și însemne. Dau însemnătate. Constituie ieșire din banal, din rutină. Trăim la sărbători și trăim între sărbători, cu gândul la sărbători. Căci ele nu sunt numai în sine sau pentru sine, ci orientează și zilele „obișnuite” spre adevăratul sens. Sărbătorile adevărate se nasc, nu se fac. Sărbătorile făcute nu sunt, de fapt, decât petreceri superficiale în jurul unui pretext, cel mai adesea minor. Risipire de sine. Este plină lumea de astăzi de tot felul de „zile” dedicate și de false sărbători, care nu pot atinge zona existențială și rămân nesemnificative. Pentru noi, creștinii, sărbătorile sunt lumini. Fiecare cu strălucirea ei. Calendarul este plin de ele. Ni se arată precum un șir de mătăanii întru ritmică depănare de rugăciuni. Există o ierarhie a sărbătorilor dată de ierarhia sfințeniei, atât cât o putem noi măsura. Marile sărbători se nasc din mari evenimente existențiale, care aduc ceva important și de păstrat în viața umanității. În Biserică, cele mai mari sărbători sunt generate de mari revelații. Unele sunt de-a dreptul împărătești, deoarece Îl implică nemijlocit pe Împăratul ceresc. Sărbătorește îți intră Dumnezeu în casă la sărbătoare. În Biserică, mai numim sărbătorile praznice. La origine, în limba slavonă, praznic vrea să spună zi festivă fără muncă. Dar sărbătoarea nu înseamnă „zi liberă” la modul absolut. Sărbătoarea este o zi în care munca fizică este abandonată pe cât posibil în favoarea bucuriei spirituale. Se impune acum un respect mai mare pentru ființa lăuntrică, pentru zona duhovnicească a trăirii, neglijată cel mai adesea pe parcursul zilelor obișnuite, „de muncă”. Una dintre caracteristicile sărbătorii o constituie bucuria. Sărbătoarea înseamnă instalare în bucurie, în ciuda prezenței oricăror alte evenimente sau situații. Este o bucurie care presupune întâlnire și trăire în duh, apropiată cu cei în suferință. Amin!

✿ ✿ ✿ **La mulți ani!** ✿ ✿ ✿ **La mulți ani!** ✿ ✿ ✿ **La mulți ani!** ✿ ✿ ✿ **La mulți ani!** ✿ ✿ ✿ **La mulți ani!** ✿ ✿ ✿ **La mulți ani!** ✿ ✿ ✿

📖 La redactarea acestei foi religioase, se folosesc informații preluate din mijloacele de informare în masă ortodoxe: site-uri, publicații, reviste, ziare, cărți, știri. 📖